

ESTA NEWS

Nr. 2 2012

Malmö

2013

Branschförbundet för kvalificerade
violinbyggare och reparatörer

SVERIGES
VIOLINBYGGARMÄSTARE

www.violinbyggarmastarna.se

- Reparationer o nyttillverkning.
- Försäljning av instrument, stråkar o tillbehör.

www.pederkallman.se

Peder Källman
VIOLINATELJÉ

Amiralitetsgatan 20, 414 65 Göteborg.
031-14 24 03, 070-325 21 39

Publikation för medlemmar i Svenska Stråkläraryrket.

Ansvarig utgivare: Päivikki Wirkkala-Malmqvist
Redaktör: Fredrik Ström

ESTA NEWS
c/o Fredrik Ström
Ola Hanssonsgatan 4, 4 tr.
112 52 Stockholm
estanews@esta.se
070-739 68 49

SSF och textförfattare har copyright på artiklar och inlägg. Eftertryck är endast tillåtet efter tillstånd och med angiven källa. Redaktionen förbehåller sig rätten att redigera inkommet material. Innehållet i publikationen ger inte uttryck för centrala ESTA:s åsikter.

Medlemskap i SSF kostar 350 kr/år för aktiva och stödjande medlemmar, 100 kr/år för studenter och pensionärer.

Bli medlem genom att betala in avgiften på Pg 88 69 57-0 samt ange namn, adress, e-post, telefonnummer och instrument. Enklast görs detta via vår hemsida: www.esta.se/ny_medlem. Medlemmarna ansvarar själva för att uppdatera sina kontaktuppgifter.

Annonspriser

storlek:	svartvit:	färg:
Helt uppslag	3 000 kr	4 500 kr
Helsida	1 800 kr	2 700 kr
Halvsida	900 kr	1 200 kr
Mindre	600 kr	900 kr

Manusstopp

19 augusti för nr. 3 2012.

Svenska Stråkläraryrket

c/o Monika Jonasson
Klintvägen 109 B
973 32 Luleå
sekreterare@esta.se
www.esta.se
Pg 88 69 57-0

Ordförande: Päivikki Wirkkala-Malmqvist
Vice ordförande: Petra Hellqvist
Sekreterare: Monika Jonasson
Kassör: Johan Falk
Övriga ledamöter: Leif Elving,
Catharina Grunér Kronqvist, Fredrik Ström,
Stefan Waldemarson

Suppleanter:
Karin Hans-Ers, Lars Jöneteg, Torbjörn Westman

Hedersordförande: Harald Thedéen
Hedersledamöter: Anders Sparf,
Kjell-Åke Hamrén

European String Teachers Association

Centralt sekretariat
Medlemssekreterare: Barbara Schmitt
barbara.schmitt@bluewin.ch
www.estastrings.org

President: Bruno Giuranna (IT)
Vice president: Mark Lambrecht (BE)
Kassör: Agnes Stein von Kamienski (DE)
Övriga ledamöter: David Marcou (GB)
Karen Valeur (DK)

Framsidan

Tu(r)ning Torso.

5

Ordföranden

Stråkdagarna 2013

6

11

Welinpriset 2012

15

Med kärlek till Sydafrika

Ta dig ton

18

20

Stråkplanket

Notiser

21

Studio Restauro

Arte Liutaria

Jens Gösta Johansson

Maker, Restorer and Dealer of fine Violins, Violas and Violoncellos

Före restaurering!

**Om olyckan är framme,
vart skall du vända dig?**

"Jens har arbetserfarenhet från några av världens bästa restaureringsverkstäder!"

"Ärligt talat kan det ju alltid vara trevligt att tillbringa en weekend i Cremona!!!"

KONTAKTA JENS!

Efter restaurering!

Via Palestro 1, 26100 Cremona, Italien. Tel. Sverige: +46-709-166882 Tel. Italien: +39-348-7286046
www.studiorestauro.com info@studiorestauro.com

hur stor publik man möter. Den stora upplevelsen kan likväl hända under det första mötet med en nybörjare som på de stora arenorna med fantastiska prestationer av elever och lärare. Tänk vad viktigt det är att vi som kollegor inte behöver jämföra varandras prestationer. Det som någon tycker verkar jobbigt och överambitiöst kan vara en källa till glädje och energi för en kollega, och de vardagliga små undren som garanterar den stora arbetsglädjen kan inte nog poängteras. Återigen, det finns inte bara ett rätt sätt att utöva sitt yrke – det som avgör är entusiasmen, energin och tilliten. Utan dessa når vi inte fram till varandra, mötena lämnar oss oberörda och upplevelsekapitalet tynar bort, vare sig vi är i Afrika eller i ett klassrum med våra elever. Det finns så många utmaningar och krav för oss lärare att man ibland glömmer bort ett bra rättesnöre: Har jag en bra balans i det jag gör – mår

Jag sitter på ett av SJ:s tåg och beundrar grönskan i försommaren på väg till vår vackra huvudstad. Ett bra tillfälle för en summering inför den stundande sommaren. Vad mycket vi lärare hinner vara med om under en termin! Alla stora och små händelser som lämnar sina spår hos både våra elever och oss!

Jag reste i mars med min violingrupp Con Amore till Sydafrika, där vi dels hade en tuff övnings- och konsertvecka och dels fick åka runt och se det vackra landet. En sådan långresa kräver mycket praktisk och musikalisk förberedelse, och alla involverade får ett minne för livet. Men finns det ett värde i sig att ta sig an så stora uppgifter? Är upplevelser som elever och lärare får större desto "häftigare" arrangemang det handlar om? Här kommer vi in på något väldigt viktigt i arbetet med barn och ungdomar – värdet av upplevelsen. Hur mäter man det? Vems upplevelse räknas mest och bäst? Skall vi ägna oss åt att ordna jippon åt våra elever för att vara säkra på att de fortsätter spela i den hårda konkurrensen med andra fritidsaktiviteter, eller finns det andra sätt att motivera elever – kanske rent av locka dem med musikens egen makt?

Jag tror att alla vi som har undervisat en längre tid har haft "stora" upplevelser som inget har att göra med hur påkostat ett arrangemang är eller

jag "bra i magen" av allt jag företar mig? Om svaret är ja så har du antagligen hittat en bra stig just för dig genom "upplevelsekogen".

Från upplevelse till inspiration – i januari 2013 kommer Stråkdagarna i Malmö att se dagens ljus! Vi som jobbar i arbetsgruppen är väldigt inspirerade och förväntansfulla inför det planerade programmet. Vi har utgått från frågan: "VAD behöver vi som undervisar dag ut och dag in fylla på med?" Vi behöver spela tillsammans "på riktigt" med en fantastisk dirigent, vi behöver träffa massor av inspirerande föreläsare på alla nivåer, vi behöver bli bättre på gruppmetodik och Music Mind-lekar, och inte minst behöver vi ha kul tillsammans. Allt detta och lite till vågar vi påstå att programmet erbjuder! Det enda som nu fattas är att DU kommer, all praktisk information står i detta nummer. Läs, prata med din rektor och dina kollegor och...

Upplevelserik sommar till alla SSF-vänner!

Päivikki Wirkkala-Malmqvist
ordforande@esta.se

ORDFÖRANDE

STRÅK DAG

11-13 JANUARI

SIMON FISCHER (GB)

Simon Fischers enorma överblick över skolor och inriktningar från hela världen kan spåras tillbaka till hans egen utbildning. Efter att först ha studerat i London för Yfrah Neaman, elev till Carl Flesch och Max Rostal, och sedan i New York för Dorothy DeLay, elev till Ivan Galamian, så hade han redan i unga år fått det bästa från flera världar. Han har också studerat Alexanderteknik i åtta år för Walter Carrington, elev till F. M. Alexander själv. Simon Fischer förenar den franska, ryska och amerikanska violintraditionen. Han kompletterar dessa med idéer från många andra håll, strukturerar det samlade materialet och utvecklar det vidare.

Upprinnelsen till Simon Fischers publikationer var att han i början på 80-talet tröttnade på att skriva upp samma övningar i alla sina studenters anteckningsböcker. Han sammanställde istället övningarna i ett litet häfte, som han kunde kopiera upp och dela ut. Under årens lopp blev häftet allt större och mer genomarbetat för att till slut mynna ut i hans första två stora volymer, *Basics* (1997) och *Practice* (2004), som numera är standardlitteratur för stråkpédagoger världen över. I år utkom *Scales*, och den kommer snart att följas av *The Violin Lesson*. Förutom dessa har Simon Fischer gett ut *Warming Up*, dubbel-DVD:n *The Secrets of Tone Production* och en transkription av Purcells *Chaconne*. Fler transkriptioner är att vänta inom kort. Och vill ni höra honom spela, så har han spelat in samtliga Brahms-sonater med sin far, Raymond Fischer, vid pianot. Allt finns tillgängligt via hans hemsida, www.simonfischeruk.com. Simon Fischer skriver också en månatlig artikel i *The Strad*, vilket han nu har gjort över 240 månader i rad.

Simon Fischer gör ofta gästlärarbesök och ger mästarkurser och konserter utomlands, såväl i Europa som i USA, Asien och Australien. Även om han är violinist så är mycket i hans material synnerligen värdefullt även för övriga stråkinstrumentalister.

En drömbokning! Hur ska man annars beskriva att Simon Fischer kommer till Stråkdagarna i Malmö 2013?

Simon Fischer är mitt uppe i en framgångsrik karriär som musiker och pedagog. Han har gett många solokonsertter och framträtt som solist och konsertmästare med många av Storbritanniens största orkestrar. Han har undervisat vid Guildhall School of Music i London sedan 1982 och vid the Yehudi Menuhin School i Surrey sedan 1997. Simon Fischer har också varit lärare vid Wells Cathedral School och the Purcell School of Music samt gästlärare vid the Royal Scottish Academy of Music.

Det är som pedagog Simon Fischer verkligen har gjort avtryck. Han har både den stora överblicken och de precisa detaljkunskaperna, och han har visat att det inte är något magiskt med att lära sig spela ett stråkinstrument. Alla tekniska moment kan läras ut genom att identifiera de grundläggande byggstenarna, putsa på dem en i taget, och sedan mura ihop dem till en stabil grund. Det handlar om orsak och verkan. Och om proportioner. "Everything technically can be described in terms of proportions. For example tone production. Every sound that comes out of the violin is the result of certain proportions of speed to pressure to distance from the bridge. Every single aspect of playing the physical violin is describable, and in few words, and the language of the describing is proportion."

ARNA 2013

MUSIKHÖGSKOLAN I MALMÖ

SHANNON HAWES (US/DK)

Shannon Hawes är utbildad violinist och pedagog vid University of Colorado, USA. Hon är också utbildad lärare i Kodálymetoden, Suzukimetoden och i Alexanderteknik. Shannon Hawes arbetade först i San Jose och San Francisco som orkestermusiker och lärare, samt som lärarutbildare för det internationella Suzukiförbundet.

1989 kom Shannon Hawes till Danmark, där hon fick jobb som violinist i Kungliga Kapel-

let i Köpenhamn, samtidigt som hon drev skolan San Jose Talent Education. 1993 anställdes hon av Albertslunds musikskola för att utveckla verksamheten och bygga upp en orkesterstruktur med en ungdomssymfoniorkester som slutmål. Trots att skolan är ganska liten, drygt 15 heltidstjänster uppdelade på 25 lärare, så har man nu en fungerande symfoniorkester på hög nivå med 75 medlemmar. Shannon Hawes arbetar numera heltid i Albertslund som violinlärare och orkesteransvarig. Dessutom är hon metodiklärare på Kungliga Danske Musikkonservatoriet i Köpenhamn, lärarutbildare för Suzukimetoden i Danmark och Norge samt lärare i Alexanderteknik.

GABRIEL KOEPPEN (DE)

Gabriel Koeppe är en tysk cellist, saxofonist, gitarrist och kompositör. Efter cellostudier vid musikhögskolorna i Lübeck och Hamburg har han varit synnerligen produktiv på många områden. Han började tidigt samarbeta med jazzmusiker, låtskrivare, teater- och filmmusikkompositörer. Gabriel Koeppe har turnerat och gjort inspelningar med en mängd kammarmusik- och jazzensembler, som Trio Nota Bene, Gabriel Koeppe Trio, Talking Strings och Rita Gäbler Quintet.

Gabriel Koeppe har varit verksam som pedagog under många år och sedan 2005 är han chef för musikskolan i Flensburg. Han har komponerat mycket musik för cello och en hel del pedagogiskt material, publicerat dels på det egna förlaget Edition Gabriella Botticelli, dels på Schott Music som nyligen gett ut den första delen av hans celloskola.

PIRKKO SIMOJOKI (FI)

Pirkko Simojoki började spela violin för Géza Szilvay i Helsingfors när hon var fem år gammal, och gick över till viola när hon var fjorton. Efter diplomexamen vid Sibelius-Akademien fortsatte hon sina studier vid Rubin-Akademien i Tel Aviv. 1993-2002 hade hon tjänst i Finska Nationaloperans orkester, först som tuttviolast och sedermera som stämledare.

Sedan 2001 har Pirkko Simojoki haft ett lektorat i viola vid Östra Helsingfors musikinstitut. Där har hon också arbetat mycket med skolans orkestrar tillsammans med Géza och Csaba Szilvay, och i samarbete med dessa utvecklat Colourstrings-metoden för viola. Sedan 2008 är hon biträdande rektor för skolan. Förutom detta undervisar Pirkko Simojoki i viola och metodik vid Sibelius-Akademien, och hon håller regelbundet mästarkurser och lärarfortbildningar. Sedan våren 2011 studerar hon också dirigering för Jorma Panula.

KAREN VALEUR (DK)

Karen Valeur är en välkänd person inom ESTA. Hon är vice ordförande, sekreterare och redaktör för ESTA Danmark samt sedan 2007 medlem av internationella ESTA:s styrelse. Karen Valeur är verksam som både cellist, cellopedagog, dirigent, kompositör, arrangör, kursledare, föreläsare, reseledare och författare.

Karen Valeur studerade vid Musikhögskolan i Esbjerg och Odense 1981-88 för Morten Zeuthen och Niels Ullner. Hon har framträtt som solist, bland annat i flera uruppföranden, och kammarmusiker i olika genrer – inklusive cellokvartetten Four Funen Females och Trio Artemis. 1982-87 arbetade hon i Västjyllands Symfoniorkester, och hon varit instruktör i Fredericia Stadsorkester och Sinfonietta Fredericia.

Karen Valeur har undervisat i musikskolor och på kurser i Danmark och utomlands sedan 1984, hon har bland annat varit föreläsare vid de internationella ESTA-konferenserna i Ukraina, Österrike, Danmark och Sverige. Idag arbetar hon i Assens musikskola på Fyn. Sedan 1988 är hon också dirigent för ungdomsensemblen Celloexpressen.

MALMÖ 2013

FÖRELÄSARE:

Simon Fischer (GB)

Shannon Hawes (US/DK)

Gabriel Koeppen (DE)

Pirkko Simojoki (FI)

Karen Valeur (DK)

Nina Balabina (Lilla Akademien)

Jan Dahlkvist (Lilla Akademien)

Olle Davidsson (Musikhögskolan i Malmö)

Mats Edén (Musikhögskolan i Malmö)

Marika Fältskog (Musikhögskolan i Malmö)

Mattias Hjort (Musikhögskolan i Malmö)

Wieslawa Szymczynska (Musikhögskolan i Malmö)

Johan Theorin (Musikhögskolan i Malmö)

Päivikki Wirkkala-Malmqvist (Kgl. Musikhögskolan)

INSTRUMENT/PROGRAM:

Violin/Stråk

Violinmetodik Basics

Violin/Stråk

Gruppmetodik/Music Mind Games

Violoncell/Stråk

Interpretation av jazz-, folk-, rock- och popmusik/
Enkel komposition, arrangering och improvisation

Viola/Stråk

Colourstrings/Orkesterspel/Violametodik

Violoncell

Violin

Kontrabas

Kontrabas/Masterclass

Violin/Folkmusik

Violin/Masterclass

Kontrabas/Jazzbas

Violin/Masterclass

Violoncell/Masterclass

Violin/Technique Is Fun!

DESSUTOM:

Stråkorkesterspel – Deltagarna spelar själva under ledning av Mats Rondin (Musikhögskolan i Malmö)

Jubileumsfest med högklassig underhållning - SSF 40 år - på Heleneholms slott

Med reservation för ändringar. Detaljerat program i kommande nummer. Stråkdagarna anordnas av Svenska Stråklärförbundet i samarbete med Musikhögskolan i Malmö.

För anmälan se nästa sida eller www.esta.se.

Anmälan till Stråkdagarna i Malmö 11-13 januari 2013

Namn:

Adress:

E-post:

Telefon:

Medlem i Svenska Stråkläraryrket: Ja / Nej

Instrument:

Kommer du på jubileumsfesten lördag kväll? Ja / Nej
(Kostnad 200 kr exkl. dryck. Betalas kontant vid incheckningen.)

Vegetarisk mat: Allergier:

Faktureringsadress:

Organisationsnummer (viktigt!)/Personnummer:

Konferensavgift **1 800 kr/medlem** vid anmälan **före 1 oktober** (2 300 kr/ej medlem).

För detta får du helt konferenspaket inkl. lunch/fika.

Konferensavgift **2 000 kr/medlem** vid anmälan **före 1 december** (2 500 kr/ej medlem).

För detta får du helt konferenspaket inkl. lunch/fika.

Efter 1 december är det endast möjligt att boka endagsbiljetter till Stråkdagarna. Det kostar 800 kr/dag. Då ingår inte lunch/fika.

Konferensavgiften faktureras i efterhand.

Anmälan skickas till: sekreterare@esta.se eller Monika Jonasson, Klintvägen 109 B, 973 32 Luleå.

Anmälan är bindande.

LUNDS UNIVERSITET
Musikhögskolan i Malmö

Welinpriset 2012

Arbete kan löna sig

När Päivikki Wirkkala-Malmqvist läser upp namnet på mottagaren av Ingrid och Per Welins pedagogpris 2012, så sprider sig ett uppskattande sorl genom den illustra samlings i Kungliga Musikaliska Akademiens ledamotssal. Vilket i det närmaste är att betrakta som en stående ovation. Att ge Welinpriset till cellopedagogen Elisabeth Lysell-Bjermkvist är som att ge Polarpriset till Bob Dylan. Det är så självklart att alla tror att hon redan för länge sedan har fått det.

Elisabeth Lysell-Bjermkvist är uppvuxen i en fiol-familj i Bromma utanför Stockholm. Både mamma och pappa var amatörviolinister, och bröderna Bernt och Kjell Lysell kom att bli betydligt mer än så. När hon var åtta år började Elisabeth också att spela fiol, men strax innan hon fyllde elva så bytte hon till cello. Det fick räcka med violinister i familjen. Elisabeth var synnerligen lättlärd, bara tretton år gammal kom hon in i solistklassen, numera musikerlinjen, på Kungliga Musikhögskolan. Hon fick dispens att studera där parallellt med att hon avslutade högstadiet på Adolf Fredriks musikskola. Hur hann hon med det? Elisabeth verkar snarast förvånad över frågan.

– Jag såg inga problem med det, säger hon och skrattar. Det var bara att spela och jobba på. Mu-

siken var viktigast, och det tyckte jag att alla borde förstå. Och det gjorde de, eftersom det var Adolf Fredrik. Men egentligen har jag aldrig bestämt mig för att satsa på cello. Det var så naturligt att det inte var ett val som behövde göras.

Gustav Gröndahl

Elisabeth har i huvudsak haft endast en cellolärare, legendariske professor Gustav Gröndahl. Han var utbildad i Stockholm, Paris och Rom, och var i många år solocellist i Kungliga Hovkapellet, medlem i Kyndelkvartetten och lärare vid Kungliga Musikhögskolan. Elisabeth började dock spela för Karin Eklund i Stockholms kommunala musikskola, men redan efter ett halvår tyckte Karin att hon också borde ta lektioner för Gustav Gröndahl. Efter solistlinjen och diplomexamen gick Elisabeth den kompletterande pedagogutbildningen. Men mycket till cellometodik fick hon inte lära sig.

– Det var Gustav Gröndahl som hade hand om metodikutbildningen också, berättar Elisabeth, men han var sjuk nästan hela året så jag hade ingen lärare alls. Sammanlagt hade jag kanske tre metodiklektioner, så jag fick utveckla min egen metodik. Jag försöker dra lärdomar från allting jag

kommer i kontakt med, inte bara inom musik. Jag har till exempel lärt mig mycket från idrotten, det sätt på vilket de arbetar, och förhållandet mellan träning och vila för att bygga upp sig både fysiskt och mentalt.

Nyfikenheten och viljan att hela tiden lära sig nytt har Elisabeth fortfarande i behåll. Hennes pigga ögon skannar regelbundet av omgivningen, som för att se om det har dykt upp något nytt att utforska, här och nu. Då samma blick riktas mot eleverna är den intensivt fokuserad och missar ingenting. När hon sedan ska instruera,

Text och foto: Fredrik Ström

Elisabeth Lysell-Bjermkvist flankerad av Per och Ingrid Welin.

Till vänster: Elisabeths fokuserade blick.

Till höger: Agnes Wall Ströberg.

skolan får göra ett ”musikttest”, och resultatet avgör om man kan erbjudas plats. Eleverna på Lilla Akademien får en bred estetisk utbildning, och de får ta del av en omfattande orkester- och ensembleverksamhet. Däremot ingår inte de nödvändiga

så har hon all information sorterad och klar. Det blir en eller ett par konkreta instruktioner, en exakt utportionerad dos för den aktuella individen.

Lilla Akademien

Elisabeth Lysell-Bjermkvist arbetar sedan sju år tillbaka på Lilla Akademien i Stockholm. Det är en för svenskt vidkommande unik elitskola, med huvudsaklig inriktning på undervisning i klassiska instrument. Där kan man gå från förskolan till och med gymnasiet samt Pre-College, ett ettårigt högskoleförberedande program. Alla som vill börja på

Nedan: Elisabeth och en tredjedel av högstadiets celloensemble: Ebba Broström, Vida de Leon, Mahomi Yamabe Törnell och Daniel Thorell.

enskilda instrumentallektionerna förrän eleverna kommer till gymnasiet. Under för- och grundskolan måste föräldrarna köpa ett antal minuters lektionstid i veckan (läsåret 2011/12 var kostnaden 420 kr för 60 minuter). Minst 60 minuters lektionstid per vecka är standard, uppdelat på två eller tre gånger i veckan. Många av Lilla Akademiens elever är barn till professionella musiker eller mycket musikintresserade föräldrar. Och en hög andel fortsätter sina musikstudier efteråt vid högskolor runt om i världen.

Med tanke på förutsättningarna är det inte konstigt att Lilla Akademiens resultat är enastående. Luttrade kulturskolelärare har rätt att vara avundsjuka. Men att arbeta på Lilla Akademien är också mycket krävande. Undervisningsskyldigheten är 27 timmar i veckan, till skillnad från i kulturskolorna där den brukar ligga runt 20 timmar, och skolans omfät-

tande konsertverksamhet tar mycket tid i anspråk. Elisabeth har 24 elever i sin heltidstjänstgöring, varav alla kommer minst två gånger i veckan, samt celloensemble. Men hon älskar både sitt arbete och sin arbetsplats. Och hon är fullt medveten om vardagsslitet i en kulturskola, efter att tidigare ha arbetat 37 år i Solna kulturskola. Så hon är i en unik position att jämföra de båda arbetssätten.

– Det är naturligtvis jättestor skillnad att arbeta på Lilla Akademien jämfört med i en kulturskola. På Lilla Akademien är man inne i elevernas vardag på ett annat sätt, man kommer mycket närmare sina elever. Och man har helt andra förut-

Årets Welinpristagare, Elisabeth Lysell-Bjermkvist, är en ytterst kunnig och inspirerande cellopedagog. Med sin betydande erfarenhet och ett alldeles ovanligt engagemang har hon fått fram unga musiker som spelar med stor teknisk skicklighet, en imponerande frihet, en mycket övertygande musikalitet och ett personligt uttryck.

Vi i Svenska Stråkläraryrket är glada och stolta över att en medlem som Elisabeth Lysell-Bjermkvist idag uppmärksammas med Welinpriset.

Ovan: Mottagarna av Ingrid och Per Welins ungdomsstipendier 2012: Naima Kilhamn, Lydia Hillerudh, Jordi Hjelm Carrasco, Kitiara Braune och Johanna Unosson. Den sjätte pristagaren, Amelie Evmark, hade inte möjlighet att närvara vid prisutdelningen.

Till vänster: Elisabeth undervisar Henning Svanström.

sättningar. Men jag trivdes väldigt bra med att arbeta i kulturskolan också, och min uppfattning var att eleverna alltid tyckte att det var roligt att komma dit. Men efter övergången från musikskola till kulturskola förändrades arbetsvillkoren, så att det efter hand blev betydligt mindre tid för varje elev. Det blev svårt att arbeta på det sätt som mina elever ville, eleverna vill faktiskt lära sig att spela och det hinner man inte med så kort lektionstid. Mitt intryck var att inom kulturskolan skulle alla elever i stort sett underhållas på samma plan. Det fanns inte så stort utrymme att sticka ut. På Lilla Akademien får eleverna göra det. De får bli hur bra de vill och ges möjlighet till det.

Elisabeth Lysell-Bjermkvist lyckas utstråla en enorm energi och vilja, samtidigt som hon verkar nästan zenaktigt lugn. Hennes lektioner känns på samma sätt. Strukturerat effektiva och tydligt målinriktade, men utan att det blir stressat

Lydia om Elisabeth...

Elisabeth Lysell-Bjermkvist har varit min lärare sedan jag började spela för 12 år sedan. Hon har alltid funnits där, stöttat och inspirerat mig till att spela så bra som möjligt.

För mig har det varit väldigt viktigt att ha haft en lärare som har uppmuntrat mig att utveckla mitt eget uttryck. Jag spelar på ett sätt som vissa kan anse är "för personligt", men Elisabeth har alltid lyssnat på mig och uppmuntrat mig till att fortsätta spela på det sätt som känns levande och ärligt för mig. Första gången jag *verkligt* upplevde musiken när jag spelade var jag 14 år och spelade Elégie av Fauré. Jag glömde allt som handlade om teknik och stråkhållning och bara spelade för att det var underbart. Elisabeth förstod det och lät mig spela på mitt sätt, även om hon såklart (!) hjälpte mig ordna till vissa tekniska detaljer. Att få den graden av upplevelse när man är 14 år tror jag inte är så vanligt, och det hade nog aldrig hänt utan Elisabeths vägledning och öppna sinne.

Jag tror att Elisabeth är så omtyckt som lärare för att hon alltid får sina elever att tänka själva. Så länge allt man gör är genomtänkt och väl utfört, så får man göra på det sätt som passar en själv (nästan!), bara slutresultatet är att det låter bra!

Lydia Hillerudh

eller forcerat. Eleverna på Lilla Akademien övar mycket, och det finns en press att prestera. Men i cellorummet är pressen inlindad i värme och empati. Dialog, aldrig monolog. En stor, lite solkig papperssol gungar vänligt i taket över huvudet på eleverna och påminner om hennes företrädare, Solveig "Solan" Saving. Elisabeth minns fortfarande när hon för första gången besökte skolan för att höra Solveigs elever.

– När jag kom till Lilla Akademien första gången och lyssnade på "Solans" elever, så var det som en dröm. Det var en sådan fantastisk stämning, och jag tyckte eleverna var helt underbara. De spelade med ett sådant uttryck fast de var så unga. När man sedan börjar arbeta här, så blir man så van vid det att jag ibland måste stanna upp och verkligen påminna mig om vilken fantastisk miljö det är.

Arbetsam

Elisabeth stannar ett tag vid minnet, och stramar tankfullt åt hårspejlet som håller fast den långa hästsvansen. Hon återkommer till vikten av att barn och ungdomar som vill lära sig något verkligen ska få en ärlig chans att göra det.

– Det går att arbeta på ett bra sätt i en kulturskola också, men det kräver väldigt mycket extra

Elisabeth Lysell-Bjermkvist och hennes elev Lydia Hillerudh, båda Welinpristagare. Lydia är äldsta syskonet i den osannolika familjen Hillerudh, sju systrar som alla spelar cello – för Elisabeth.

Lydia har precis tagit studenten och fortsätter i höst sina studier för Mats Lidström vid Royal Academy of Music i London.

arbete av den enskilda läraren. Jag var väldigt nöjd med det elevunderlag jag hade i Solna kulturskola. Men lektionstiden per elev var mycket kortare, även om jag gav extra tid till många. Och man kan inte lära sig att spela om man inte får ordentligt med lektionstid. Jag tycker lärarna i kulturskolorna där jag har jobbat har varit väldigt duktiga. Men det är inte alltid de får möjlighet att arbeta på det sätt som de vill.

Frågan är hur många som skulle orka lägga ner lika mycket tid som Elisabeth på sitt jobb. Ofta är hon på skolan mellan åtta på morgonen och sju på kvällen, sedan åker hon hem till huset i Huddinge, äter en snabb middag, och sätter sig och övar. Elisabeth frilansar fortfarande i den mån hon hinner och spelar i nuläget både pianotrio och stråkkvartett. Hon medger att hon aldrig skulle ha kunnat arbeta på det här sättet när hennes två barn var små.

– Den ideala kombinationen är naturligtvis att kunna undervisa så att eleverna trivs och har möjlighet att utvecklas, samtidigt som man har tid att spela själv. Det är inte lätt att hinna med det. Men jag har ganska mycket energi och jag tycker det jag gör är så fantastiskt roligt.

Med kärlek till Sydafrika

En bra bit från Norrköping

Vår resa till regnbågslandet, Sydafrika, ja vad ska man säga om den? Vi bemöttes med sådan glädje och kärlek att vi kände oss hemma efter bara några dagar.

Det första vi möttes av när vi kom fram till Lady Grey, efter vår 37-timmarsresa (!), var en kvinna som kom ut från sin gård och utropade:

– Welcome! Welcome to Lady Grey!

Hon undrade var vi kom ifrån och önskade oss en trevlig vistelse i deras fina stad. Redan då kände vi att detta skulle bli en speciell resa.

”Vi” är Con Amore, en grupp på åtta fiolspelande ungdomar ledda av Päivikki Wirkkala-Malmqvist. Vi lyckades ta oss till Sydafrika efter mycket pengainsamlade i form av spelningar och stipendiesökande. Vi övade också in en helt ny repertoar, bestående av stycken som Vivaldis h-mollkonsert för fyra violiner och Danclas variationer på Blinka lilla stjärna, men inte en sekund ångrar vi att vi lade ner så mycket tid och arbete på att komma iväg!

Text: Ellen Lycke

Con Amore: Johan Dalene, Linda Cheng, David Strääf, Ellen Lycke, Ylva Odenhall, Erik Wallin, Hedda Ottesen, Kasper Helmersson och Päivikki Wirkkala-Malmqvist.

Foto: Ke Wang Helmersson.

Vi besökte Lady Grey Arts Academy, en skola med begåvade elever i tonåren. Vi bodde på internat tillsammans med de sydafrikanska eleverna. Dagarna gick ut på att vi både repade själva och mycket tillsammans med deras kör. De var väldigt duktiga på körsång, teater och dans – sådant som inte kostar pengar. Den här skolan var rik i jämförelse med skolor runt omkring, men deras resurser var ändå inte så stora, så instrumentalundervisningen var inte på så hög nivå. Vi spelade tillsammans med de fyra violinister som fanns på skolan. De var 14-17 år, men hade svårt att spela Blinka lilla stjärna. Det var väldigt givande för oss, men framför allt för dem, att spela tillsammans och bli undervisade av Päivikki. Direkt efter lektionen gick de för att öva!

Passion Play, det tre dagar långa påskspelet, var häftigt! Det var sång, dans och teater, och alla fick medverka. Vi spelade stråkorkester på en hel del låtar och resten av tiden tittade vi på deras framträdanden. Spelet verkade betyda mycket för

publiken. Lady Grey är en mycket kristen stad, och vid Jesu korsfästning såg man att tårar föll hos flera av åskådarna.

Även kvällslivet var toppen! Läggsdags för alla på skolan var 21.15, så vi följde givetvis deras regler. Men innan dess hann vi bekanta oss med de sydafrikanska eleverna. En kväll satt vi i en stor ring och sjöng tillsammans, en annan delade vi upp oss i lag och spelade fotboll i flera timmar!

Internatet där vi bodde var en upplevelse i sig: trasiga toaletter, trånga rum och iskalla duschar. Av någon anledning spelade detta igen roll. Det var så roligt att se en annan kultur, och eleverna var så trevliga att vi helt glömde att klaga!

Jag måste säga att naturen var helt underbar! Man blev lycklig när man gick ut och möttes av de stora röda och gröna bergen som omringade staden. En dag gick vi upp i bergen tillsammans med eleverna för att bada, och gissa om vi häpnade av utsikten. Det var så vackert!

Efter tiden i Lady Grey åkte vi till Kapstaden, där vi fick vara med om mycket. Det fanns en utomhus-scen i hamnen där vi höll konsert en dag. På gatorna mötte vi andra musiker och även eldslukare. Förutom musikaktiviteter ville vi också besöka stadens sevärdheter. Vi var uppe på Table Mountain, som är med i tävlingen om att bli ett av världens sju nya underverk, där man hade utsikt över hela staden. En häpnadsväckande vy! Något annat som

Dagens ungdom. Oavsett land.

Höger sida: Spelmansstämman.

Foto: Ke Wang Helmersson.

Till höger: Ellen Lycke fann Jesus i Sydafrika.

Stor natur.

var riktigt intressant var vårt besök på Robben Island, ön där Nelson Mandela satt fängslad. Vi guidades av en man som hade varit politisk fånge i fängelset, så han berättade vad han hade varit med om. Det var intressant att få ta del av landets historia, även om den inte är så lycklig.

Vi fick afrikanska namn av våra nyfunna vänner, så jag heter numera Ellen Lilitha Lycke. Lilitha betyder ljus på xhosa, deras klickspråk! Alla underbara människor vi lärde känna, all spelglädje, och all natur och kultur vi fick uppleva gjorde denna resa till något man kommer att tänka på med ett leende på läpparna. Vi är så glada att vi fick möjlighet att åka, för denna resa är oförglömlig!

Webbshop: www.fiolaffaren.se

Fiolaffären
I STOCKHOLM AB

Ny fiolsträng från Pirastro
EVAH PIRAZZI GOLD

Fiolaffären har öppet hela sommaren
Välkommen att besöka oss i Stockholm
eller beställ varorna i webbshopen

TREVLIG SOMMAR!

Tobakspinnargatan 4, 08-668 13 15, mån-fre 11- 18 & lör 11- 15

N NILSSON FIOLOGYGARE AB
ETABL 1888

Fina stråkinstrument i
alla prislägen

- Butik
- Reparationer
- Webbshop

WWW.
fioler.se

Erikslustvägen 62, 216 18 Limhamn (Malmö)
Tel: 040-15 98 03, E-post: info@fioler.se

Medlem av: Entente Internationale des Maitres Luthiers et Archetiers d'Art
Verband Deutscher Geigenbauer und Bogenmacher e. V.
Sveriges Violinbyggmästare

Våren är här, och alla musklärare har fullt upp med instrumentdemonstrationer för att locka till sig nya elever. Stora avslutningskonserter. Skolkonserter. Turnéer. Lägerdagar. Ja, vad allt gör vi inte? Jag har själv haft en lägerdag med alla mina fiolelever där vi inbjöd Timrå spelmän att komma och spela med oss. I en timme umgicks vi. Det började med att spelmännen deltog i en musiklektion, och sedan spelade vi tillsammans. Spelmännen, som var elva stycken damer och herrar, fick lära sig några enkla låtar som mina elever har lärt sig. Sedan spelade vi låtar ur spelmännens repertoar som eleverna fick spela lösa strängar-komp på. Svårare behöver det inte vara, och väldigt roligt hade vi allesammans. Jag tycker det är viktigt att unga och äldre möts. Att våra elever får kontakt med det fria musiklivet där vi bor.

Själv har jag precis kommit hem från en studieresa till Capri i Italien. Vi var en grupp på åtta musklärare från Västerbottens och Jämtlands län som besökte en musikterapeut och fick se hans arbete med barn. Jag måste säga att det var fantastiskt skönt att få komma till ett varmt klimat och få rapporter hemifrån att det regnade och nästan snöade och blåste kallt. Jag återkommer om vår resa i ett senare nummer. Men en liten bild på oss ser ni till höger.

Glädjande nog har jag fått ett brev angående min senaste krönika om hur jobbigt det är när elever slutar.

Hej Marita!

Jag har aldrig träffat dig, men ofta läst din kolumn i ESTA NEWS. I år var jag extra sen med min medlemsavgift, och jag har velat fram och tillbaka om jag ska fortsätta vara medlem i Svenska Stråkläraryrket. Jag vet inte riktigt om jag har känt att mitt medlemskap har stärkt mig i mitt fiollärarygg.

Jag jobbar sedan tolv år tillbaka på en mellanstor musikskola och har en tjänst på 75 % med 54 elever och orkester. Många dagar går jag till jobbet med en klump av oro i magen för hur jag ska ORKA en dag till. Och då menar jag inte de fantastiska, energigivande elever som har "fattat" grejen med fiolen, utan de andra som man måste krusa och lirka med för att de faktiskt är viktiga för att man ska kunna fylla upp sin tjänst.

Jag har en fiolkollega som inte har någon formell utbildning, och på min arbetsplats anser inte chefen att det är så viktigt. Kanske för att

hon inte heller har utbildning utan halkat in på ett bananskal i musikledarjobbet, som så ofta är fallet inom den kommunala sektorn. Jag har alltid saknat samhörighet med någon och trodde nog att jag skulle bli stärkt av Stråkläraryrket. Men jag har snarare upplevt att man får läsa om alla duktiga, framstående pedagoger som jag inte upplever delar, om de ens förstår, min vardag i en vanlig mellansvensk stad i dagens obefintliga kultur-Sverige.

MEN så kom detta nummer av ESTA NEWS, där din sida faktiskt innehöll något som jag kunde känna igen mig i och relatera till.

Plötsligt blev jag glad att någon kunde sätta ord på det som ofta är en så stor del av mitt jobb. Att få eleverna att fortsätta spela! Jag bestämde mig då för att det är klart att jag ska stödja en organisation som, kanske i högre grad än våra lärarförbund, trots allt jobbar för yrkets överlevnad.

Jag vill sända dig ett stort tack.

Mitt tips för att få eleverna att fortsätta är att sänka ribban. Många är samtalen, liksom du beskriver, då man har suttit och försökt få föräldrar att förstå detta med övning och uppmuntran. Oftast har det resulterat i att jag säger: "Lägg ner övandet, men se till att din dotter/son kommer sina tjugo minuter i veckan så har vi en trevlig stund." Ofta sker det på bekostnad av spelets grunder, man får rikta in sig mer på populärmusik, men okej... jag bjuder på det, om det kan få dem att fortsätta. Plötsligt en dag kanske det vänder. Det har faktiskt hänt!

Jag önskar dig en fortsatt trevlig vår och hoppas att du vågar fortsätta skriva om fiolvardagen så som den är med upp- och nedgångar. Heja, heja!

Varma hälsningar – En fiolpedagog i Sverige

Hej, du "fiolpedagog i Sverige"!

Stort TACK för ditt mejl. Jag blir glad av att höra att någon har fått ut något av det jag har skrivit. Det är ju det jag hoppas på, och jag tror att många faktiskt känner likadant men inte vågar prata om det rent ut. Jag förstår hur du känner det med att tidningen alltid tar upp alla duktiga pedagoger med framstående elever. Jag kände likadant för en del år sedan. Jag tyckte inte det var någon vits att åka på Stråkläraryrforbundets möten, och ESTA-kongresser vågade jag inte alls tänka på. Alla var ju på så hög nivå och så enormt duktiga. Jag jobbade ju bara med elever i musikskolan...

I alla fall så tog jag mod till mig och följde med till England på ESTA-kongress. Det jag då fick uppleva var en bekräftelse på att det jag höll på med i min undervisning inte var fel, utan att jag klarade av mitt jobb ganska bra. Jag har sedan varit på många ESTA-kongresser, fått lära känna många pedagoger från olika länder och pratat om

undervisning. Upplevelsen är densamma. Det jag gör är inte dåligt.

Att våga erkänna att det är känslomässigt jobbigt när elever slutar, och att det är ett problem, är inte något som det pratas om. Jag skrev till min chef och frågade hur vi ska göra med stråkundervisningen i framtiden, då jag i år har fyllt min

halvtidstjänst med elever. Jag frågade också hur vi ska göra med fördelningen av instrumentelever. Ska vi satsa på att alla som vill ska få spela gitarr, eller ska vi försöka styra instrumentvalet så att vi får fler stråk- och blåselever? Svaret jag fick är det

svar som just nu är aktuellt i grundskolan, nämligen att "lärare ska göra undervisningen så rolig att eleverna inte slutar". Ja, ja. Svarar man så så ser man inte mycket, och tänker inte heller särskilt mycket på framtiden. Sedan är det frågan om utbildning eller inte... det är precis som du skriver. Vad är vår utbildning värd egentligen? Det är bara att kämpa på!

Med vänlig hälsning – Marita

Jag tror att vi alla får tänka till och uppmuntra varandra. Att våga prata om hur man känner och dela med sig av sin vardag. Det är väldigt lätt att man bara går på i sina gamla vanliga hjulspår och glömmer att se sig omkring. Vi är många som sitter i samma båt. Hur många har ett så stort elevunderlag att det går att ställa lite krav? Ja, inte är det vi i små kommuner. Jag tror att ett större samarbete mellan kulturskolor skulle stärka oss som har få elever. Att våga dela med sig av roligt och gångbart material och idéer. Säkert finns det platser där ni redan har ett mycket bra samarbete och en väl fungerande verksamhet. Kanske ni just därför skulle kunna dela med er av det till oss andra?

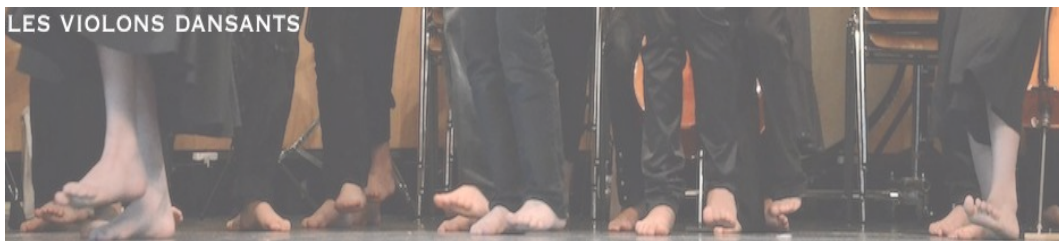
Med vänlig hälsning

Marita Sandberg – fiolpedagog
marita.sandberg@bredband2.com

*Det var på Capri...
Birgitta, Marita, Inga-
Lena, Tina, Lena, Cissi,
Thomas och Marie.*

Att spela från fötterna!

Alla ni som var på ESTA konferensen 2007 i Cremona kommer säkert ihåg Tina Strinning och hennes "Dansande fioler"!

Tina arbetar på Konservatoriet i Lausanne och för några veckor sedan fick jag ett e-mail där hon berättade att hennes web-sida nu även finns på engelska! Gå in och besök den! En del av tanken är att samtidigt som eleverna spelar, uppmuntra till att genom små steg utforska utrymmet runt omkring dem, hitta strukturen i musiken och känna balansen i hela kroppen!

På websidan finns möjlighet att läsa om Tinas arbete, se videoklipp och även ladda ner hennes kompositioner. Betalar gör man genom att sätta in en summa på hennes konto eller helt enkelt skicka en peng per brev. Där fanns ett förslag på ca 10 kr/ sida....!

Websidan:

http://www.tinastinning.ch/index_eng.html

Not-shopen:

http://www.jonglor.net/index_eng.html

Jag blir glad i hela kroppen att se och höra hennes elever spela!

Simma lugnt i sommar!

Catharina Min mail: nina_kronqvist@msn.com

Broder Jakob på resa....

TINA STRINNING
NOVEMBRE 09

LES 3 ÉLÉMENTS À UTILISER:

Glissandos rapides dans les aigus

1

VIOLON

Jouer ces notes derrière le chevalet sur la corde de LA et RE

PIANO

Improvise fram din egen historia

KATTEN LURAR

LE CHAT EST TAPI

mf pédale

glisser le doigt sur un demi-ton autour de la note (le poignet ne bouge pas) etc....

Ny medlem

Kajsa Persson
Soflagatan 40 B
216 72 Malmö
070-796 09 67
kajsapersson1@hotmail.com
C

40:e kongressen

Den 40:e ESTA-kongressen, Strings Attached, kommer att äga rum i Porec, Kroatien 16-20 oktober 2012. Som vanligt får varje medlemsland skicka en föreläsare, och Sverige kommer att representeras av Torbjörn Westman (Rockstråk).
www.hdgp.hr

Fler tips på kurser och tävlingar:

www.esta.se

Kompositionstävling

ESTA Young Composer Competition

För första gången anordnar ESTA, i samarbete med the Purcell School of Music, en tävling för unga kompositörer. ESTA Young Composer Competition 2012 har tre ålderskategorier: 12 år och under, 13-16 år samt 17-19 år. Kompositionen ska vara för solostråk eller en ensemble på upp till fyra deltagare med *samma* instrument. De verk som blir uttagna till finalen kommer att spelas helgen 13-14 oktober på the Purcell School of Music, som ligger i Bushey utanför Watford nära London, och de segrande verken kommer att framföras vid ett ESTA-möte på skolan 11 november. Vinnarna kommer att föräras titeln ESTA Young Composer 2012 (Junior/Intermediate/Senior). Bidragen ska vara inskickade senast 31 augusti.

<http://estaevents.org/docs/Young%20Composer.pdf>

Violasterna tar prisen

Solistpriset

Violasten Ellen Nisbeth från Uppsala blev vinnare av Kungliga Musikaliska Akademiens Solistpris 2012. Vid finalkonserten i Berwaldhallen 5 maj framförde hon Béla Bartóks violakonsert tillsammans med Sveriges Radios Symfoniorkester under Niklas Willén. I juryns motivering sägs bland annat att Ellen Nisbeth "sätter musiken i fokus med en expressiv, varierad och fullödlig teknik och skapar en ärlig kommunikation med publiken genom en stark scennärvaro."

Ellen Nisbeth studerade sex år för Ulla Magnusson i Stockholm innan hon flyttade till Oslo, där hon har studerat i sex år för professor Peter Herrestahl vid Norges Musikhögskola. Sedan 2011 undervisar hon även på samma skola som assistent till sin lärare. Till hösten kommer Ellen Nisbeth att fortsätta sina studier vid Royal College of Music i London.

Solistpriset är på 100 000 kr och innefattar också en konsert med Göteborgs Symfoniker och en turné som arrangeras av Musik i Syd. De övriga finalisterna, violinisten Daniel Migdal och pianisten Peter Friis Johansson, får 25 000 kr var. Peter Friis Johansson vann dessutom Sveriges Radios publikpris, "Lyssnarnas solist", som avgjordes via en omröstning på Sveriges Radios hemsida samt bland besökarna på finalkonserten. Vinnaren av publikpriset 2012 får ett specialskrivet verk av P2:s tonsättare Andrea Tarrodi.

Solistpriset instiftades 1993 och är Sveriges största tävling för unga klassiska solister. Prisets framtid, som såg mörk ut i och med Rikskonserters nedläggning 2011, säkrades genom

AMATÖR, MUSIKSTUDENT ELLER YRKESMUSIKER?

Hos oss hittar du ett brett sortiment av stråkinstrument för just dig. Vi har instrument i alla prisklasser. Även tillbehör som stråkar, strängar, stöd, harts, etuier etc.

Vi skickar över hela landet med buss eller post för snabb och säker leverans.

Ta en titt på hemsidan och hör av dig så ska vi hjälpa dig med det du behöver.

Vi finns inte längre bort än ett telefonsamtal eller mail.

Välkommen!

Mattias Sandlund

Din fiol.

GERINGSGATAN 2 · NORRFJÄRDEN
TEL: 0911-20 94 71 · 070-300 00 10
INFO@DINFIOL.SE · WWW.DINFIOL.SE

NOTISER

*Ellen Nisbeth.
Foto: Alexander Larsen.*

att Kungliga Musikaliska Akademien tillsammans med Göteborgs Symfoniker, Sveriges Radio/Berwaldhallen och Musik i Syd gemensamt gick in som samarbetspartners. Från och med 2002 delas priset ut vartannat år och detta är första gången en violast står som slutsegrare. Tidigare stråkmusiker som förärats Solistpriset är violinisterna Tobias Ringborg (1994) och Cecilia Zilliacus (1997) samt cellisten Jakob Koranyi (2006). Nästa final äger rum vårvintern 2014 i Göteborg med Göteborgs Symfoniker.

www.ellenisbeth.com

Jan Wallanderpriset

Den unga svenska violasten Sofia Lundström har utsetts till årets mottagare av Jan Wallanderpriset. Under en längre tid får hon nu använda en viola byggd i Neapel kring sekelskiftet 1800 av bröderna Antonio, Giovanni och Giuseppe Gagliano. Detta är tredje gången Jan Wallanderpriset delas ut. De båda tidigare pristagarna, violinisterna Daniel Migdal och Oscar Treitler, fick också tillgång till instrument byggda av familjen Gagliano.

Jan Wallanderpriset är instiftat av Handelsbanken tillsammans med Kungliga Musikhögskolan i Stockholm, och går varje år till en framstående stråkstuderent vid någon av Sveriges musikhögskolor. Pristagaren får möjligheten att under en längre tid använda ett stråkinstrument av mycket hög klass. Priset har fått sitt namn från Handelsbankens tidigare VD och ordförande, numera hedersordförande, Jan Wallander.

Sofia Lundström är i slutskedet på sin avancerade påbyggnadsutbildning i viola på Edsbergs slott/KMH, där hon har professor Malin Broman som

huvudlärare, och där hon tidigare har genomgått kandidat- och masterutbildning för professorerna Lars Anders Tomter och Thorleif Thedéen. Under hela studietiden har hon dessutom studerat kamarmusik för professor Mats Zetterqvist.

www.jwpriset.se

The Elias String Quartet

En annan svensk violast som, i medie-skugga här hemma, har en blomstrande karriär är Martin Saving. Som en fjärdedel av the Elias String Quartet har han en ett hektiskt schema med skivinspelningar och turnéer. Kvartettens övriga medlemmar är violinisterna Sara Bitloch och Donald Grant samt cellisten Marie Bitloch. Ensemblen är baserad i London och har spelat tillsammans i den här sättningen sedan 2004. Nyligen släpptes kvartettens fjärde egna skiva, men de medverkar också på ytterligare sex skivor tillsammans med andra artister.

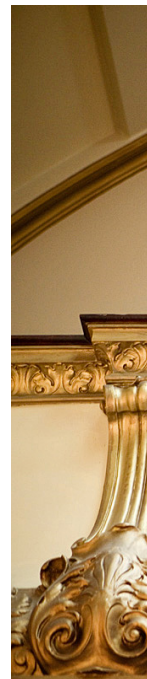
Tidigare i år släpptes en skiva med den unga gitarrstjärnan Yuefei Yang, där hon spelar musik av J. S. Bach som hon själv har arrangerat. Huvuddelen av skivan utgörs av cembalokonserten i d-moll och violin-konserterna i a-moll och E-dur, som hon framför tillsammans med the Elias String Quartet. Skivan har fått lysande kritik och legat högt på de klassiska försäljningslistorna.

The Elias String Quartets senaste skiva, med Haydns stråkkvartett i Ess-dur op. 64 och Schumanns stråkkvartett i a-moll op. 41, är släppt av Wigmore Hall Live, ett skivbolag som tillhör

konserterlokalen Wigmore Hall i London. Bolaget bildades 2005 och har släppt över 40 skivor med inspelningar från sina egna konserter. Det här är bolagets andra skiva med the Elias String Quartet. Den första, med musik av Mendelssohn, Mozart och Schubert, gav kvartetten utmärkelsen Best Newcomer i the BBC Music Magazine Awards 2010.

The Elias String Quartet är också mitt uppe i ett verkligt mastodontprojekt, The Beethoven Project. Mellan 2011 och 2015

*Sofia Lundström.
Foto: Christina Lundström.*

ska de utforska Beethovens samtliga 17 stråkkvartetter och framföra dem på olika platser runt Storbritannien, samtidigt som de redogör för sina upptäckter och upplevelser på www.thebeethovenproject.com.

www.eliasstringquartet.com

The Elias String Quartet. Martin Savig är han som inte är rädd för att tappa sitt instrument.

vinnarinstrumentet är en kopia av en Stradivarius från 1704 och den andra en Amati-kopia.

*Text: Philippe Dormond
Styrelsemedlem för Sveriges Violinbyggarmästare*

David "Bean" Garrett

David Garretts klassiskt skulpterade anletsdrag, och sidokarriär som fotomodell, har fått brittisk media att beskriva honom som "the David Beckham of the classical violin". Efter att ha halkat och ramlat ner för ett inte oansenligt antal trappsteg, och i fallet kvaddat sin 290 år gamla Stradivarius, jämför tidningen *The Independent* honom, inte utan skadeglädje, istället med en annan brittisk ikon: Mr. Bean.

Det var efter en konsert på Barbican Hall i London som David Garrett snubblade och landade på sitt instrument som, trots att det var nerpackat i sitt fodral, fick betydande skador. "I was all packed up and ready to go", berättade Garrett efteråt för tidningen *Evening Standard*. "People said it was as if I'd trodden on a banana skin. I fell down a flight of steps and on to the case. When I opened it, the violin was in pieces. I couldn't speak and I couldn't get up. I didn't even know if I was hurt – I didn't care. I've had that violin for eight years. It was like losing a friend." Reparationen av violinen beräknas ta minst åtta månader och kosta 60 000 pund. Det återstår att se om den kommer att ha samma klang efteråt.

För att Garrett skulle kunna återvända till Barbican Hall och framföra Bruchs violinkonsert kvällen därpå, såg violinfirman J & A Beare i London till att en annan Stradivarius flögs in från Milano för att lånas ut till Garrett. Vid denna upplagas pressläggning tyder allt på att detta instrument fortfarande är i spelbart skick.

www.mrbean.co.uk

*Prisbelönad
Stradivariuskopia av
Stefan Lindholm.*

Svenskt guld

En svensk violin har tagit guld vid en internationell violinbyggartävling i Italien!

Den 20:e maj 2012: För första gången i historien har svensktillverkade violiner tagit sig till final och vunnit medaljer vid en internationell violinbyggartävling.

Det är två violiner, båda byggda av Stefan Lindholm, som tilldelats guld- respektive bronsmedalj vid en av världens mest prestigefulla tävlingar i norra Italien. Concorso Internazionale di Liuteria di Pisogne är, till skillnad från andra violinbyggartävlingar runt om i världen, ägnad åt moderna kopior av klassiska mästarinstrument från 1600- och 1700-talen såsom Stradivarius och Guarnerius. Den internationella juryn var sammansatt av såväl violinexperter som etablerade solister och kammarmusiker, och priserna tilldelades både för det konstnärliga hantverket och instrumentens tonala egenskaper.

Stefan Lindholm, född 1983, är den tredje generationen violinbyggarmästare i sin släkt. Han är utbildad vid Newark and Sherwood School of Violin Making i Storbritannien samt hos Sebastian Skarp Violinateljé i Stockholm. Sedan en tid tillbaka har Stefan en egen ateljé i Danderyd, där han har specialiserat sig på att kopiera italienska stråkinstrument från tiden 1550–1750. Det ena

Certified Valuer

Stockholm Chamber of Commerce

Member of Entente Internationale des
Maîtres Luthiers et Archetiers D'Art

SEBASTIAN SKARP

VIOLINATELJÉ

Till salu: Violoncell byggd av Giambattista Bodio, Venedig 1820.
Sebastian Skarp Violinateljé, Regeringsgatan 72, 111 39, STHLM
Tel: 08-22 24 20, www.sebastianskarp.se